

ДОКЛАДНА ЗАПИСКА

ОТНОСНО: Приемане на Наредба за изменение на Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи“ – Пловдив

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

I. Съгласно чл.76, ал.3 от АПК, във връзка с чл.8 от ЗНА и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, и в изпълнение на предоставените им правомощия, Общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение.

Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи“ – Пловдив /Наредба № 1/ е приета с Решение № 44, Протокол № 7 от 27.01.2000г. и със същата се регламентират обществени отношения с местно значение.

По своите характеристики Наредба № 1 е нормативен административен акт, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие /чл.75, ал.1 от АПК/. Освен това, същата е и подзаконов административен акт, доколкото е издадена от Общински съвет-Родопи, и урежда отношения с местно значение. Поради това, наредбата следва да бъде съобразена със съответните нормативни актове от по-висока степен – в настоящия случай със Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

II. Съгласно разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наредба № 1:

„Член 26 (1) За явно маловажни случаи на нарушение на Наредбата, установени при извършването им, овластените за това органи налагат на място срещу квитанция /карнетка/ глоба в размер до 1 000 лв.“

От друга страна, съгласно разпоредбата на чл.39, ал.1 и ал.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/:

„Чл.39 (1) За явно маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, овластените за това органи налагат на място, срещу квитанция, глоба до размера, предвиден в съответния закон или указ, но не повече от 10 лева.

(2) За маловажни случаи на административни нарушения, установени при извършването им, когато това е предвидено в закон или указ, овластените контролни органи могат да налагат на местонарушението глоби в размер от 10 до 50 лв. За наложената глоба се издава фиш, който съдържа данни за самоличността на контролния орган и на нарушителя, мястото и времето на нарушението, нарушените разпоредби и размера на глобата. Фишът се подписва от контролния орган и от нарушителя, че е съгласен да плати глобата, и се изпраща на финансовия орган на съответната общинска администрация за изпълнение. На нарушителя се дава препис, за да може да заплати доброволно глобата.“

Видно е от горесцитираните разпоредби, че посочената норма от общинската наредба противоречи на норми на нормативен акт от по-висока степен, а именно: Закона за административните нарушения и наказания. ЗАНН прави разлика в „маловажността“ на административното нарушение, а оттам и в размера на глобата като вид административно наказание. От законовите норми е видно, че законодателят е разграничил според обществената опасност деянията на „явно маловажни“ случаи и на „маловажни“ случаи, като е направил разграничение и на актовете, с които се налагат

глобите: в първия случай – с квитанция, а във втория случай - с фиш, както и на максималните размери на глобите, налагани с тези актове.

Така очертаната от законодателя рамка не е съобразена при регламентиране на горепосочената административнонаказателна разпоредба от общинската наредба по отношение на размера на налаганата глоба. Последното обосновава несъответствие с нормативен акт от по-висока степен, а именно: Закона за административните нарушения и наказания, който в нормите на чл.39, ал.1 и ал.2 урежда същите обществени отношения.

В горещитираната разпоредба на чл.26, ал.1 от Наредба № 1 е посочено, че за явно маловажни /а не маловажни/ случаи на нарушения се налага глоба в размер до 1 000 лева. Така установеният размер надхвърля в пъти горната граница на санкцията по чл.39, ал.1 от ЗАНН.

Нещо повече. В мотивите на Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007г. по тълк. дело № 1/2007г. на ВКС, ОСНК, е посочено, че административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на законосъобразност и никога на целесъобразност. Дали нарушението е „маловажно”, респективно „явно маловажно”, административнонаказващият орган не може да решава по друг начин, освен по законосъобразност, така както и наказанията не се налагат по целесъобразност, а по законосъобразност. А дали се касае за „явно маловажен” или „маловажен” случай на нарушение е въпрос на преценка и подлежи на съдебен контрол. Тук следва да се отбележи, че административнонаказващият орган е длъжен да не надвишава законовите рамки по определяне размера на санкцията, а дали е преценил, че случаят е „явно маловажен” или „маловажен”, е въпрос на законосъобразност и както се посочи, и на съдебен контрол. В този смисъл е и Решение № 1 от 01.03.2012г. на КС на РБ по к. дело № 10/2011г.

От изложеното следва, че съответната разпоредба от общинската наредба е в пряко противоречие с нормативна регламентация от по-висок ранг, което е нетърпимо от правния ред. Горепосоченото, също така, е в противоречие и с разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗНА. В този смисъл, разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наредба № 1 се явява незаконосъобразна, като постановена в противоречие с нормативен акт от по-висока степен /чл.39, ал.1 и ал.2 от ЗАНН/, поради което същата следва да бъде отменена.

III. За привеждане на Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи” – Пловдив в съответствие с нормативните актове от по-висока степен /Закона за административните нарушения и наказания/ следва да бъдат предприети необходимите действия за отмяна на разпоредбата на **чл.26, ал.1** от Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи” – Пловдив.

Предвид горезисложеното, предлагам на Общински съвет „Родопи” да вземе следното

РЕШЕНИЕ:

На основание чл.21, ал.2, във връзка с чл.21, ал.1, т.23 от ЗМСМА, чл.8 и чл.15 от Закона за нормативните актове и чл.76, ал.3 и чл.79 от АПК, Общински съвет „Родопи” реши:

Приема Наредба за изменение на Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи” – Пловдив, както следва:

§ 1. ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи” – Пловдив.

С уважение,
Галина Вълева
Председател Община „Родопи”

Изготвил:
Кристина Атанасова

МОТИВИ: Настоящото решение е прието на основание чл.21, ал.2, във връзка с чл.21, ал.1, т.23 от ЗМСМА, чл.8 и чл.15 от ЗНА и чл.76, ал.3 и чл.79 от АПК, като се имат предвид следните фактически основания: Като се има предвид, че съгласно чл.76, ал.3 от АПК, във връзка с чл.8 от ЗНА и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, и в изпълнение на предоставените им правомощия, общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение; като се има предвид, че с Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общественото имущество на територията на Община „Родопи” – Пловдив /Наредба № 1/ се регламентират обществени отношения с местно значение; като се има предвид, че по своите характеристики Наредба № 1 е нормативен административен акт, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се за неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие /чл.75, ал.1 от АПК/. Освен това, същата е и подзаконов административен акт, доколкото е издадена от Общински съвет-Родопи, и урежда отношения с местно значение. Поради това, наредбата следва да бъде съобразена със съответните нормативни актове от по-висока степен – в настоящия случай със Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/; като се има предвид разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наредба № 1; като се има предвид разпоредбата на чл.39, ал.1 и ал.2 от ЗАНН /ред. ДВ, бр.25 от 2002г./; като се има предвид, че в разпоредбата на чл.39, ал.1 и ал.2 ЗАНН прави разлика в „маловажността” на административното нарушение, а оттам и в размера на глобата като вид административно наказание. От законовите норми е видно, че законодателят е разграничил според обществената опасност деянията на „явно маловажни” случаи и на „маловажни” случаи, като е направил разграничение и на актовете, с които се налагат глобите: в първия случай – с квитания, а във втория случай - с фиш, както и на максималните размери на глобите, налагани с тези актове; като се има предвид, че така очертаната от законодателя рамка не е съобразена при регламентиране на горепосочената административнонаказателна разпоредба от общинската наредба /чл.26, ал.1/ по отношение на размера на налаганата глоба. Последното обосновава несъответствие с нормативен акт от по-висока степен, а именно: Закона за административните нарушения и наказания, който в нормите на чл.39, ал.1 и ал.2 урежда същите обществени отношения; като се има предвид, че в горепосочената разпоредба на чл.26, ал.1 от Наредба № 1 е посочено, че за явно маловажни /а не маловажни/ случаи на нарушения се налага глоба в размер до 1 000 лева. Така установеният размер надхвърля в пъти горната граница на санкцията по чл.39, ал.1 от ЗАНН; като се има предвид, че в мотивите на ТР № 1 от 12.12.2007г. по тълк. дело № 1/2007г. на ВКС, ОСНК, е посочено, че административнонаказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание, а прилагането на санкцията на административнонаказателната норма, във всички случаи, е въпрос само на

законосъобразност и никога на целесъобразност; като се има предвид, че дали нарушението е „маловажно”, респективно „явно маловажно”, административнонаказващият орган не може да решава по друг начин, освен по законосъобразност, така както и наказанията не се налагат по целесъобразност, а по законосъобразност. А дали се касае за „явно маловажен” или „маловажен” случай на нарушение е въпрос на преценка и подлежи на съдебен контрол; като се има предвид, че административнонаказващият орган е длъжен да не надвишава законовите рамки по определяне размера на санкцията, а дали е преценил, че случаят е „явно маловажен” или „маловажен”, е въпрос на законосъобразност и както се посочи, и на съдебен контрол; като се има предвид гореизложеното, следва, че съответната разпоредба от общинската наредба е в пряко противоречие с нормативна регламентация от по-висок ранг, което е нетърпимо от правния ред. Гореописаното, също така, е в противоречие и с разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗНА. Ето защо, разпоредбата на чл.26, ал.1 от Наредба № 1 се явява незаконосъобразна, като постановена в противоречие с нормативен акт от по-висока степен /чл.39, ал.1 и ал.2 от ЗАНН/, поради което същата следва да бъде отменена.